

Prædiken til 14. søndag efter trinitatis Joh. 5, 1-15

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Derefter var det en af jødernes fester, og Jesus drog op til Jerusalem. Ved Fåreporten i Jerusalem er der en dam, som på hebraisk kaldes Betesda; den har fem søjlegange. I dem lå der en mængde syge, blinde, lamme og krøblinge, som ventede på, at der skulle komme bevægelse i vandet. Til tider fór Herrens engel nemlig ned i dammen og bragte vandet i oprør. Den første, der kom ned i vandet, efter at det var bragt i oprør, blev rask, hvilken sygdom han end led af. Der lå der en mand, som havde været syg i 38 år. Da Jesus så ham ligge der og vidste, at han allerede havde været der i lang tid, sagde han til ham: »Vil du være rask?« Den syge svarede: »Herre, jeg har ikke et menneske til at hjælpe mig ned i dammen, når vandet er bragt i oprør, og mens jeg er på vej, når en anden i før mig.« Jesus sagde til ham: »Rejs dig, tag din bære og gå!« Straks blev manden rask, og han tog sin bære og gik omkring. Men det var sabbat den dag; derfor sagde jøderne til ham, som var blevet helbredt: »Det er sabbat, og det er ikke tilladt dig at bære din bære.« Han svarede dem: »Det var ham, som gjorde mig rask, der sagde til mig: Tag din bære og gå.« De spurgte ham: »Hvem var den mand, der sagde til dig: Tag den og gå?« Men han, som var blevet helbredt, vidste ikke, hvem det var; for Jesus var gået sin

vej på grund af menneskemængden på stedet. Senere mødte Jesus ham på tempelpladsen og sagde til ham: »Nu er du blevet rask; synd ikke mere, for at der ikke skal ske dig noget værre.« Manden gik tilbage og fortalte jøderne, at det var Jesus, der havde gjort ham rask. Johannesevangeliet 5,1-15

Velkommen til såkaldt hjemme-gudstjeneste i Bangkok.

Det er en speciel form for gudstjeneste, som vi i dag afprøver for første gang. Vi befinder os i en privat stue. Jeg vil holde en enkel og forhåbentlig inspirerende eller i det mindste opbyggelig tale (egentlig prædiken) - og vi vil sammen synge nogle danske salmer og sange for til sidst at fejre nadver. Bagefter er der fælles frokost med tid til en hyggelig snak. Det er første gang, at vi prøver denne form for gudstjeneste her i Thailand og jeg håber, at det vil blive til så stor glæde for alle, at disse gudstjenester fremover kan afholdes 3-4 gange om året.

Som ny dansk kirke i Thailand har vi ikke vores egne kirkebygning, men lejer os ind forskellige steder. Hver gang vi skal fejre gudstjeneste og andre kirkelige aktiviteter. Derfor tænkte vi i kirkerådet, at en privat stue ville være en ligeså god ramme for vores fællesskab med gudstjenestefejring og kirkefrokost.

Thailand under Covid

Vi har grund til at fejre enhver anledning, der byder sig! På grund af Covid og dens følger har mange af os ikke set venner og familier i mange måneder og kommer heller ikke til det i et stykke tid. Det er ganske enkelt ikke muligt at forlade Thailand og tro, at vi kan vende tilbage, når det passer os. Det har ikke været sjovt at måtte undvære sommerferien i Danmark i år, som mange af os havde længtes ekstra meget efter, net-

op på grund af forårets lange adskillelse uden mulighed for at besøge eller selv modtage besøgende. Vi har således i det sidste halve år levet med karantæne, lukkede butikker, restauranter, skoler og kirker samt udgangsforbud om aftenen og natten. Alt er så småt begyndt at åbne igen i hele Thailand, men de store spørgsmål for os er stadigvæk, hvornår åbner Thailand op for turismen igen, og hvornår ophæves de strenge regler for karantæne? Så længe restriktionerne for både indrejse til Thailand og karantæne-ophold ikke lempes, så skal vi ikke forvente hverken at forlade landet eller få besøg af vores kære. Og det er ikke altid lige let - lad os bare indrømme det.

Alt for mange mennesker her i Thailand oplever dog langt værre konsekvenser end "blot" adskillelse fra deres familie. Mange tusinder har mistet deres job, og lukningen af Thailands grænser er for disse mange mennesker en finansiell katastrofe. Mange thaier er nemlig afhængige af turismen og har nu ingen indkomst. De kan ikke brødføde deres familier og mange af dem, som tidligere klarede sig fint, er røget ud i dyb fattigdom. Det er trist at være vidne til. Der er forskellige hjælpeorganisationer, der forsøger at hjælpe med bl.a. maduddelinger, men der bliver stadig flere og flere tiggere i bybilledet. En del begår selvmord af skam og desperation over deres elendige situation. Det er virkelig elendighed og armod. Samtidig skal det dog også nævnes, at Thailand er et af de lande, der har formået at kontrollere spredningen og at holde antallet af Covid-smittede nede. Jeg hørte således for en uge

siden, at i de sidste 100 dage har der ikke været nogle nye tilfælde af smittede i Thailand.

Alle kirkens aktiviteter har også ligget stille i foråret, men fra juni genoptog vi blandt andet gudstjenesterne i Pattaya og Bangkok. Nadver har vi kun afholdt en gang i disse måneder, fordi det i en lang periode ikke var tilladt at uddele nadver på grund af regler om afstand og håndhygiejne. Men i dag skal vi sammen under denne gudstjeneste fejre nadver sammen. Før vi kommer dertil, vil jeg fortælle en historie om Bethesda og nadver, som i virkeligheden er en historie om mirakler for de udvalgte sat overfor løftet om frelse for os alle.

Min barndoms Bethesda

Jeg voksede op i en lille by i Midtjylland. Byen bestod stort set af et kryds mellem hovedvejene Vejle-Viborg og Horsens-Brande. Omkring krydset lå jævnt fordelt Brugsen, en tankstation og bagved denne skolen, og så kirken.

Det var nu et helt andet hus beliggende tæt på krydset, der fangede min opmærksomhed på vej hjem fra skole. Ikke fordi huset på nogen måde var specielt, snarere tværtimod. Det var en kedelig, grå murstensbygning i 2 etager, som lå klemmt inde mellem større huse. Det, der fangede min opmærksomhed ved huset, var dets navn: Bethesda! Min erfaring med de forskellige lignelser og fortællinger fra Biblen var ikke så udviklet på det tidspunkt, så jeg kunne ganske enkelt ikke

begribe, hvorfor nogen ville give deres hus et så underligt navn! Alle de andre villaer havde navne som "Lystig" eller "Vita", men dette grimme hus skulle altså hænge på et så uforståeligt navn som "Betsy-da", øh ... "Bette-dag" eller "Beths-dag". Jeg kunne heller ikke regne ud, hvordan navnet skulle udtales, eller hvad det betød.

Så startede jeg mange år efter på at læse teologi i København, og en dag under en af forelæsningerne kom jeg i tanker om det triste, grå hus fra min barndoms skolevej, som jo var opkaldt efter mirakel-dammen, som der her fortælles om i *Johannesevangeliet*. Og pludselig gav det mening for mig! Det var selvfølgelig byens menighedshus "Bethesda", som hed sådan for at indikere, at her fandtes der en oase i byen; et sted hvor man kunne finde fred og trøst.

Bethesda i *Johannesevangeliet* er en sådan dam med vidunderkraft til trøst og fred: Enhver, der kommer først ned i dammen, bliver helbredt for den lidelse, han eller hun lider af. Det er ikke så lidt, og det er værd at kæmpe for en plads som den første. Men det bliver så også en negativ, eksklusiv helbredelse, der her i lignelsen er tale om: Kun et eneste menneske bliver helbredt hver gang!

Det er svære odds, og jeg fristes til at tro, at de med de sværeste og hårdeste lidelser aldrig får en chance for helbredelse. Fordi det trods alt kræver nogle kræfter at være den første i vandet, selv med hjælp fra andre. Så ja, der finder helbredelse sted i dammen i

Bethesda, men kun på bestemte tidspunkter, når Guds engel bringer vandet i oprør, og kun i begrænset omfang, nemlig kun for den enkelte udvalgte.

De alt for store ord

Guds helbredelse er anderledes grænseløs og gives til os alle - uden at vi skal gøre os fortjente til det. Som de elskede skabninger vi er, har vi alle del i Guds kærlighed, som giver os helbredelse og frelse.

Det er store ord. Nogle gange tager jeg mig selv i at synes, at disse store ord bliver til floskler og tomme vendinger, når de udtales højt: Guds betingelsesløse kærlighed - uendelig helbredelse - evig frelse - helt gratis!

Det lyder så fint og rigtigt, men kan klinge hult. For hvordan begriber vi indholdet af disse ord? Hvordan bliver de omsat til forståeligt hverdagsprog og til symboler, som alle kan tage og føle - eller endda - smage på?

Nadver

Dette store og uforståelige, dette mysterium, som er Guds betingelsesløse kærlighed og frelse for os alle, kan vi netop gribe og forstå i nadveren.

Nadveren er det ene af to sakramenter, ud over dåben, som vi fejrer i den lutherske kirke. I begge sakramenter, nadver og dåb, sker det i form af noget, der kan tages, føles og smages på, nemlig vand, brød og vin. Fy-

siske materialer, som vi tager til os med smags- og lugtesansen. Nadveren skal minde os om Guds evigt virkende tilgivelse, som vi aktivt indtager i form af brød og vin, men dog som Jesu kød og blod. Nadveren bliver således et fysisk og aktivt sakramente, som i gudstjenesten fastholder os i det helt centrale omdrejningspunkt for os i den kristne tro, nemlig Guds frelse igennem Jesu død.

Og dette får mig så til at tænke tilbage på den grå, triste bygning ved navn Bethesda fra min barndom, der lå indeklemmt og gemt væk i gaden, og hvordan den alligevel kan kædes sammen med løfterne givet til os i nadveren. Navnet "Bethesda" fører nemlig mine tanker hen på løfter om mulige mirakler og helbredelse - dog kun for de få udvalgte - ved dammen i Bethesda. Og samtidig var huset, den fysiske bygning i min barndomsby, et hus, der dannede rammen om det største af alt, nemlig et fællesskab med mulighed for, at alle får del i den frelsende tro, som udspringer af vores bekendelse til Jesu Kristi død og opstandelse.

Vi har alle andel i det livgivende vand - denne ene, ny chance i livet - som i dammen i Bethesda kun var forbeholdt for de få og stærkest.

Men i dag - og på alle dage - så er det netop denne chance for endnu et nyt forsøg i livet, som bliver givet os igen og igen - hver gang vi går til nadver.

*Godt, at livet
koster livet!
Godt at synge dagens pris.
Det er glæde,
alt til stede,
i ét nu er paradiset!
Tørstende når roden ned
i evighed.*
Jørgen Gustava Brandt. 1985.

Amen

Christa Lund Herum
Thailand

Redaktion

Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
Fjord Alle 13
6950 Ringkøbing
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk